

روش استنتاجی و نمونه‌ای از آن : تبیین دلالت‌های تربیتی دریدا

نیره کارگری دهکردی^۱، سمیرا علیرضا بیگی^۲

بیان مساله

درباره فلسفه تعلیم و تربیت، به معنای تأملات و تفکرات فیلسوفان درباره تعلیم و تربیت، نکاتی قابل ذکر است. اولاً اینکه، همه فیلسوفان آرا و اندیشه‌های تربیتی به معنای دقیق کلمه نداشته‌اند. ثانیاً در مورد فیلسوفانی که آرا و اندیشه‌های تربیتی خود را آشکارا بیان کرده‌اند، فلسفه تعلیم و تربیت، به صورت استنتاج مدلول‌های تربیتی از اندیشه‌های فلسفی در می‌آید. فیلیپ اسمیت در فصل سوم از کتاب فلسفه آموزش و پرورش می‌نویسد: این نظریه که فلسفه و تعلیم و تربیت با یکدیگر ارتباط عمیقی دارند، به یقین نظریه جدیدی نیست. از آن‌جا که فلسفه، به‌طور سنتی، چیستی واقعیت، معرفت و ارزش را بررسی کرده است، روابط آشکاری با تعلیم و تربیت دارد (Smith, 1965: P53).

آنگاه به مسأله «استنتاج» (derivation) اشاره می‌کند: هنگامی که روابط بین فلسفه و تعلیم و تربیت مورد تأکید قرار می‌گیرد، برخی تصور می‌کنند که یک فلسفه تربیتی معین از یک فلسفه معین استنتاج می‌شود (Smith, 1965: P53).

فلسفه تعلیم و تربیت در سطح استنتاجی، کوشش فکری منظم، منطقی و قاعده‌مند فیلسوف تعلیم و تربیت برای کشف و استنتاج دیدگاه‌های تربیتی فیلسوفان محض درسه حوزه اهداف، برنامه‌ها و روش‌های تربیتی، از اندیشه‌های فلسفی آن‌ها در سه قلمرو معرفت شناسی، وجود شناسی و ارزش شناسی است.

بیش از یک دهه است که نظرات ساختار شکنی دریدا، آموزه‌های تربیتی را تحت تأثیر قرار داده است. گرچه همواره تردید وجود داشته است که او را یک فیلسوف تعلیم و تربیت بدانند، چرا که در بین آثار دریدا کتابی خاص تعلیم و تربیت وجود ندارد. با این حال بعضی نوشتارهای او تأثیر جدی بر تعلیم و تربیت داشته‌اند و براین اساس می‌توان او را از متفکران تعلیم و تربیت به شمار

N.kargari.d@gmail.com

^۱- کارشناس پژوهشی پژوهشگاه مطالعات آموزش و پرورش.

^۲- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه تهران. رشته تاریخ و فلسفه تعلیم و تربیت.

سومین همایش انجمن فلسفه تعلیم و تربیت ایران روش شناسی و روش‌های پژوهش در فلسفه تعلیم و تربیت

آورده که روش‌های غیرمرسوم او دیدگاه‌های جدیدی در باب مسائل تعلیم و تربیت ایجاد کرده است. بنابراین با استفاده از روش استنتاجی برودی نظرات تربیتی دریدا را بیان می‌نماییم. در این مقاله قصد ما بر این است که با استفاده از روش استنتاجی به استخراج مضامین و دلالت‌های تربیتی^۱ از دیدگاه این فیلسوف معاصر پردازیم و نمونه‌ای از کاربردی کردن فلسفه را مطابق نظرات برودی به انجام برسانیم. بدین منظور سعی شده است تا از لابلای نظرات فلسفی وی، مشتمل بر هستی‌شناسی^۲، معرفت‌شناسی^۳ و ارزش‌شناسی^۴، اقتضائات تربیتی در ابعاد مختلف، از جمله اهداف تعلیم و تربیت، معلم، دانش آموز، برنامه درسی، روش‌های یاددهی و یادگیری و مدیریت مدرسه مورد بررسی قرار گیرند.

سئوالات پژوهش

سئوال اصلی پژوهش حاضر این است که چگونه با استفاده از روش استنتاجی می‌توان به استخراج مضامین و دلالت‌های تربیتی دریدا از نظرات وی دست یابیم؟ آیا می‌توان از لابلای نظرات فلسفی وی مشتمل بر هستی‌شناسی، معرفت‌شناسی و ارزش‌شناسی، اقتضائات تربیتی در ابعاد مختلف، از جمله اهداف تعلیم و تربیت، معلم، دانش آموز، برنامه درسی، روش‌های یاددهی و یادگیری و مدیریت مدرسه را مورد بررسی قرار داد؟

چارچوب نظری

در عرصه فلسفه تعلیم و تربیت از روش استنتاجی بسیار سخن رفته است. هاری برودی^۵ فعالیت‌های فلسفه تعلیم و تربیت را نیز همانند فعالیت‌های فلسفه دو نوع می‌داند. نظریه پردازی و نظریه آزمایی. اکنون باید به این نکته پرداخت که چه روش‌هایی برای نظریه پردازی و نظریه آزمایی قابل استفاده است که در مورد نظریه پردازی دو روش پیشنهاد می‌کند. روش دوم به این

---

¹- Educational Implications

² - Ontology

³ - Epistemology

⁴ - Axiology

⁵ - Broudy, H

سومین همایش انجمن فلسفه تعلیم و تربیت ایران
روش شناسی و روش‌های پژوهش در فلسفه تعلیم و تربیت

مسئله می‌پردازد که فرد موضع فلسفی معینی همچون ایده آلیسم را مبنا قرارمی‌دهد و آن را "کاربردی" می‌کند به نحوی که بتواند برای مسائل تعلیم و تربیت پاسخی فراهم آورد. کاربردی کردن در اینجا به معنای استخراج دلالت‌ها یا استلزمات‌های دیدگاه فلسفی معینی برای عرصه‌های عملی تعلیم و تربیت است. کار فیلسوف تعلیم و تربیت در اینجا از جهت روش، به طور کامل فلسفی یعنی به همان نحوی است که فیلسوفان از طریق بکارگیری منطق به استخراج استلزمات می‌پردازن (باقری، 1389، ص 101-102).

بر اساس روش استنتاجی، مسیرهایی که طبق این رویکرد باید پیمود چنین است: نخست باید نظام فلسفی معینی را انتخاب کرد و مبنا قرار داد. سپس باید مسائل عمده و اساسی تعلیم و تربیت، مانند: اهداف، اصول و ارزشیابی را به فلسفه مذکور و انواع مبانی هستی شناختی، معرفت شناختی و ارزش شناختی آن عرضه کرد و در آخر باید به استنتاج پاسخ‌هایی متناسب با این مبانی فلسفی برای مسایل مذکور فراهم آورد (باقری، 1389، ص 23-24).

روش‌ها

تحقيق حاضر از نوع تحقیقات کیفی و استنباطی می‌باشد. و روش تجزیه و تحلیل اطلاعات به کار برده شده در این تحقیق از آن جا که می‌خواهد نظریه‌ای فلسفی را در آموزش و پرورش گسترش دهد، روشی است که دکتر اسمیت آن را با نام "فلسفه و آموزش و پرورش"، بیان کرده است. از منظر دکتر اسمیت عبارت "فلسفه و آموزش و پرورش" روش‌نگر این موضوع است که "یک فلسفه آموزش و پرورش"، مشتق و مأخذ از یک فلسفه بخصوص است". دکتر اسمیت آورده است: برای فیلسوف آموزش و پرورش، این امکان وجود خواهد داشت که به مطالعه و بررسی دقیق، درباره‌ی فلاسفه بزرگ و شهریور پردازد و آن چه را که آنان درباره آموزش و پرورش گفته‌اند، ثبت و یادداشت کند و در مواردی که فیلسوف مورد نظر، غافل از انجام این کار بوده، خود به تهیه و ارائه طرح‌ها و پیشنهادهای تربیتی خاصی اقدام کند که در توافق و هماهنگی با فلسفه اساسی او هستند (اسمیت، 1377).

سومین همایش انجمن فلسفه تعلیم و تربیت ایران
روش شناسی و روش‌های پژوهش در فلسفه تعلیم و تربیت

یافته‌ها

بر اساس روش استنتاجی، از میان دیدگاه‌های فلسفی دریدا می‌توان دلالت‌های تربیتی مانند اهداف، روش تدریس، برنامه درسی، نقش معلم و دانش آموز، مدرسه و محتوای درسی را استخراج و تبیین کرد. در هر یک از آن‌ها سعی شد استنتاج‌هایی بر اساس نظرات فلسفی دریدا آورده شود. قبل از بحث درباره دلالت‌های نیز سعی گردید دیدگاه‌های تربیتی دریدا از بین نوشه‌های و نظرات اوی استخراج گردد. بعضی از این دیدگاه‌ها عبارت از: ساخت شکنی و تعلیم و تربیت، رویکرد انتقادی نسبت به تعلیم و تربیت، عقل گرایی و تعلیم و تربیت، توجه به غیریست، کثرت گرایی، ضدیت با اقتدارگرایی در تعلیم و تربیت و رابطه جهان‌شمولی و تعلیم و تربیت.

اهداف تعلیم و تربیت از نظر دریدا، ایجاد و پرورش روحیه انتقادی، رفع دوگانگی، ارتقاء مطالعات فرهنگی، ایجاد گرایش به تکثر گرایی می‌باشد. هر چند بر طبق آموزه‌های دریدا هیچ گونه روش تدریس قطعی و یگانه که دال بر بهترین روش باشد، پیشنهاد نمی‌شود، بلکه بر تکثر روش‌ها و محتوای درسی اشاره می‌کند، اما شاید بتوان روش ساخت شکنی دریدا را یک روش تدریس به شمار آورد. دریدا در رابطه با تأثیر متقابل متنی از دو روش استفاده می‌کند. ساخت شکنی و قرائت دو گانه. روش دیگر مورد نظر دریدا شاید روش گفتگو و دیالکتیک و روش انتقادی باشد. با در نظر گرفتن دیدگاه‌های دریدا در تعلیم و تربیت، برنامه درسی مورد نظر وی برنامه درسی بین رشته‌ای است. مرز بندی‌های فرهنگی، تقسیم بندی علوم، فلسفه، ادبیات و دین از نظر وی تصنیعی می‌باشد. وی ساختار، انسجام، توالی منطقی کتاب‌های درسی را موهوم می‌داند.

ویژگی دیگر؛ برنامه درسی باید توانایی تغییر را داشته باشد. با توجه به ساختارشکنی دریدا، برنامه ریزان باید توجه کنند که در ارزیابی خود نباید چارچوب‌های فضای ذهنی دوگانه بررسی شود، چرا که ما را از دیدن حاشیه‌ها باز می‌دارد. توجه دریدا را به ادبیات، هنر... نباید از نظر دور داشت و لذا گنجاندن این گونه برنامه‌ها و توجه به آن‌ها می‌توان مدد نظر قرار داد. این امر از به حاشیه رفتن این دست از دروس به نفع بعضی دیگر، جلوگیری می‌کند. به نظر می‌رسد با توجه به نظرات دریدا، در نظام تعلیم و تربیت، باید مهارت تحلیلی دانش آموزان افزایش یابد، آگاهی وی نسبت به تضادها و تنافق‌ها در داخل یک متن مورد توجه قرار گیرد.

سومین همایش انجمن فلسفه تعلیم و تربیت ایران
روش شناسی و روش‌های پژوهش در فلسفه تعلیم و تربیت

تأکید بر نوشتار در نظرات دریدا قابل توجه است و دانش آموزان باید مهارت‌های نوشتاری خود را افزایش دهند و بتوانند متون مختلف را با خوانش مکرر، مورد بررسی قرار دهند و به مفاهیم تازه‌ای برسند. نقش دانش آموز یک فرد تسلیم شده و بی تفکر نیست، بلکه بر اساس ساخت شکنی تشویق می‌شود که خواننده‌ای انتقادی و آگاه از این نکته باشد که اهداف نویسنده متن همیشه با واقعیت منطبق نیست. برای دانش آموز در کلاس‌های درس با روش‌های تدریس این فرصت پدید می‌آید که خلاقیت‌هایش بروز کند، تحقیقات و مطالعات مستقل انجام دهد و در یک کلام خالق و ایجاد‌کننده دانش باشد. در این میان نقش معلم، نه تنها کاهش نمی‌یابد بلکه به صورت چند وجهی افزایش می‌یابد. معلم باید دانش آموز را برای گفتگوهای پویا، خلاقانه و انتقادی راهنمایی کند و همراه دانش آموز یادگیری را انجام دهد.

نتیجه گیری، بحث و پیشنهاد

هر چند روش استنتاجی، یکی از روش‌های پژوهش در فلسفه تعلیم و تربیت است و در این تحقیق استخراج دلالت‌های تربیتی از دیدگاه‌های فلسفی دریدا، با این روش انجام شد؛ لیکن به دلیل نقادانه نبودن روش، می‌تواند مورد نقد قرار گیرد و شاید خود دریدا نیز که رویکردنی انتقادی نسبت به تعلیم و تربیت دارد، به این روش انتقاداتی داشته باشد. لذا پیشنهاد می‌شود از روش‌های دیگر پژوهش نیز به آرا و عقاید دریدا بپردازیم.

وازگان کلیدی: روش تحقیق، روش استنتاجی بروبدی، نظرات تربیتی دریدا، ساخت شکنی

منابع

- اسمیت، فلیپ جی. (1377) *فلسفه آموزش و پرورش*. مشهد: انتشارات آستان قدس رضوی
- باقری، خسر و سجادیه، نرگس و توسلی، طبیه. (1389)، رویکردها و روش‌ها در فلسفه تعلیم و تربیت، تهران: پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی.
- باقری، خسرو. (1389)، درآمدی بر فلسفه تعلیم و تربیت جمهوری اسلامی ایران، جلد 3
- Smith P. (1965). *Philosophy of Education*. U.S.A : Harper and row